

Dokument z posiedzenia

12.6.2013

B7-0295/2013 }
B7-0298/2013 }
B7-0299/2013 }
B7-0300/2013 }
B7-0302/2013 }
B7-0303/2013 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

ECR (B7-0295/2013)
S&D (B7-0298/2013)
Verts/ALE (B7-0299/2013)
ALDE (B7-0300/2013)
GUE/NGL (B7-0302/2013)
PPE (B7-0303/2013)

w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya
(2013/2669(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elisabeth Jeggle, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Roberta Angelilli, Eija-Riitta Korhola, Monica Luisa Macovei, Philippe Boulland, Jean Roatta, Filip Kaczmarek, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Giovanni La Via, Eduard Kukan, Sari Essayah, Csaba Sógor, Laima Liucija Andrikienė, Ivo Belet, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Krzysztof Lisek, Bogusław Sonik, László Tőkés

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Robert Goebbels, Marc Tarabella, Joanna Senyszyn, Liisa Jaakonsaari, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Ana Gomes,

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

Richard Howitt

w imieniu grupy S&D

Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Alexander Graf Lambsdorff,

Leonidas Donskis, Phil Bennion, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de

Sarnez, Anneli Jäätteenmäki, Sarah Ludford, Louis Michel,

Johannes Cornelis van Baalen, Edward McMillan-Scott, Kristiina Ojula,

Robert Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Fiona Hall

w imieniu grupy ALDE

Barbara Lochbihler, Jean Lambert, Nicole Kiil-Nielsen, Jean-Jacob Bicep,

Franziska Keller, Raül Romeva i Rueda

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Adam Bielan, Sajjad Karim

w imieniu grupy ECR

Marie-Christine Vergiat

w imieniu grupy GUE/NGL

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }

PE509.931v01-00 }

PE509.932v01-00 }

PE509.933v01-00 }

PE509.936v01-00 }

PE509.937v01-00 } RC1

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya (2013/2669(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy/Mjanmy, w szczególności rezolucje z dnia 20 kwietnia 2012 r.¹, 13 września 2012 r.² i 22 listopada 2012 r.³,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przywrócenia dostępu Republici Związku Mjanmy do ogólnych preferencji taryfowych⁴,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych UE w sprawie Republici Związku Mjanmy z dnia 22 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 2012 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 1 czerwca 2013 r. w sprawie porozumienia zawartego między rządem Mjanmy/Birmy a Organizacją Wyzwolenia Kaczinu,
- uwzględniając oświadczenie Kristaliny Georgiewej, komisarz UE ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego, z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie sytuacji muzułmanów Rohingya,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe delegacji Podkomisji Praw Człowieka PE do Birmy/Mjanmy, która odbyła się w dniach 3–5 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając zestaw podjętych przez Unię Europejską środków ograniczających określonych w decyzji Rady 2010/232/WPZiB z dnia 26 kwietnia 2010 r., a ostatnio zmienionych rozporządzeniem Rady (UE) nr 1083/2011 z dnia 27 października 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 23 marca 2013 r. w sprawie gwałtownych starć w mieście Miktila w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 2 kwietnia 2013 r. w sprawie doniesień o śmierci 13 dzieci w wyniku pożaru w muzułmańskiej szkole w Birmie/Mjanmie,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r.,

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0142.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0355.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0464.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0218.

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ z 1966 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 67/233 z dnia 24 grudnia 2012 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy,
 - uwzględniając apel Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców z dnia 13 listopada 2012 r. do rządów państw Azji Południowo-Wschodniej o otwarcie granic dla osób uciekających z Birmy/Mjanmy drogą morską,
 - uwzględniając raport specjalnego sprawozdawcy Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 6 marca 2013 r. w sprawie sytuacji pod względem praw człowieka w Republice Związku Mjanmy,
 - uwzględniając oświadczenie Aun San Suu Kyi z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie polityki pozwalającej muzułmanom Rohingya na posiadanie najwyżej dwojga dzieci,
 - uwzględniając podjętą na szczycie ASEAN w listopadzie 2011 r. decyzję o przekazaniu przewodnictwa w ASEAN w 2014 r. Republice Związku Mjanmy,
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji Human Rights Watch z dnia 22 kwietnia 2013 r. zatytułowane „All You Can Do is Pray»: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma’s Rakhine State” (Została już tylko modlitwa: Zbrodnie przeciw ludzkości i czystki etniczne wobec muzułmanów Rohingya w stanie Arakan w Birmie/Mjanmie),
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prześladowanie mniejszości Rohingya oraz przemoc wobec niej nadal przybierają na sile, przejawiając się zwłaszcza w niszczeniu mienia i miejsc kultu, masowych aresztowaniach, arbitralnych uwięzieniach, torturach, gwałtach oraz ograniczaniu swobody przemieszczania się, praw do zawierania małżeństwa i dostępu do edukacji;
- B. mając na uwadze, że przemoc na tle religijnym, która zaczęła się w stanie Arakan, nadal szerzy się w całym kraju; mając na uwadze, że w okresie od marca do maja 2013 r. zanotowano szereg antymuzułmańskich ataków w prowincji Rangun, Mandalaj i Pegu, a także w stanach Kaczin i Szan, czego wynikiem było 46 ofiar śmiertelnych i przesiedlenie ponad 14 000 osób;
- C. mając na uwadze, że przemoc na tle religijnym ogarnęła już nowy obszar w Birmie/Mjanmie, jako że w dniu 28 maja 2013 r. tłum spalił sklepy w mieście Lasho w stanie Szan, a w dniu 4 czerwca 2013 r. policja zabiła trzy kobiety Rohingya w miejscowości Parein podczas starć na tle zakwaterowania przesiedlonej mniejszości;
- D. mając na uwadze, że ponad 130 000 przesiedlonych członków grupy etnicznej Rohingya

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }
 PE509.931v01-00 }
 PE509.932v01-00 }
 PE509.933v01-00 }
 PE509.936v01-00 }
 PE509.937v01-00 } RC1

pozostaje w obozach i innych miejscach, a rząd Birmy/Mjanmy zezwolił tylko na bardzo ograniczony i niewystarczający dostęp organizacji humanitarnych do zagrożonej ludności Rohingya; mając na uwadze, że członkowie grupy Rohingya są odizolowani na obszarach o zwiększonym zagrożeniu powodziowym, w których są narażeni na opady monsunowe i cyklony; mając na uwadze, że nie mogą oni powrócić do swoich domów z uwagi na ciągłe akty przemocy oraz na fakt, że ich domy zostały zniszczone lub że siły bezpieczeństwa uniemożliwiają im opuszczanie obozów, w których są przetrzymywani;

- E. mając na uwadze, że dziesiątki tysięcy członków grupy Rohingya uciekły drogą morską, aby uniknąć prześladowań, oraz że setki zginęły na zatopionych łodziach lub w wyniku zepchnięcia do morza; mając na uwadze, że według doniesień niemal 1700 członków grupy Rohingya, którzy uciekli z Birmy/Mjanmy, jest przetrzymywanych w potwornych warunkach w tajskich ośrodkach detencyjnych dla imigrantów;
- F. mając na uwadze, że w dniu 23 kwietnia 2013 r. niezależna komisja śledcza, powołana w sierpniu 2012 r. w celu zbadania przemocy na tle religijnym w stanie Arakan, wydała sprawozdanie z zaleceniami pod kątem złagodzenia napięć, ale odmówiła uznania odrębnej tożsamości grupy Rohingya, nie zdołała wskazać sprawców naruszeń praw człowieka w trakcie zamieszek, opowiedziała się za „tymczasowym oddzieleniem” społeczności buddyjskiej i muzułmańskiej oraz zaleciła wobec muzułmanów wprowadzenie programów kontroli urodzin, co jest niedopuszczalne;
- G. mając na uwadze, że chociaż prezydent Birmy/Mjanmy Thein Sein zobowiązał się w przemówieniu z dnia 6 maja 2013 r., że rząd zagwarantuje podstawowe prawa muzułmanów w stanie Arakan, oraz podjął pewne kroki w celu zwiększenia swobód obywatelskich w kraju, dramatyczna sytuacja ludności Rohingya oraz ogólnie stosunki między grupami etnicznymi mogą potencjalnie zagrozić całemu procesowi reform w Birmie/Mjanmie; mając na uwadze, że wiarygodne niezależne sprawozdania wskazują na udział władz Birmy/Mjanmy w zbrodniach przeciw ludzkości wobec ludności Rohingya, które doprowadziły do znacznych podziałów religijnych w stanie Arakan;
- H. mając na uwadze, że rząd Birmy/Mjanmy ogłosił niedawno, iż przywróci politykę zezwalającą na posiadanie najwyżej dwojga dzieci; mając na uwadze, że działanie to zostało potępione przez Tomása Ojeę Quintanę, specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. praw człowieka w Birmie/Mjanmie, jako dyskryminujące i represyjne wobec ludności Rohingya w stanie Arakan oraz naruszające jej podstawowe prawa człowieka, a także międzynarodowe zobowiązania Birmy/Mjanmy w zakresie praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że wspólnota międzynarodowa wezwała rząd Birmy/Mjanmy do zmiany ustawy o obywatelstwie z 1982 r., aby zagwarantować, że członkowie grupy Rohingya nie będą już bezpaństwowcami, oraz zaradzić przyczynom wieloletniej dyskryminacji wobec ludności Rohingya;
- J. mając na uwadze, że w czerwcu 2012 r. dr Tun Aung, 65-letni lekarz i szanowany przywódca społeczności w stanie Arakan, został aresztowany i skazany na 17 lat pozbawienia wolności pod zarzutami, które – jak szeroko donoszą stowarzyszenia obrony praw człowieka, w tym Amnesty International – były umotywowane politycznie;

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

- K. mając na uwadze, że według sprawozdania organizacji Human Rights Watch pt. „»All You Can Do is Pray«: Crimes Against Humanity and Ethnic Cleansing of Rohingya Muslims in Burma’s Rakhine State”, opublikowanego dnia 29 kwietnia 2013 r., nadużycia wobec ludności Rohingya mające miejsce w zeszłym roku z domniemanym udziałem agend państwowych noszą znamiona zbrodni przeciw ludzkości i czystek etnicznych; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym przedstawiono też dowody na istnienie w stanie Arakan czterech masowych grobów z 2012 r.;
- L. mając na uwadze, że wolność prasy i mediów, zarówno internetowych, jak i tradycyjnych, odgrywa kluczową rolę w wykrywaniu i dokumentowaniu przypadków łamania praw człowieka oraz w pociąganiu rządów do odpowiedzialności za takie działania;
- M. mając na uwadze, że zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka każdy ma prawo do poszukiwania azylu, jeżeli grozi mu prześladowanie;
1. potępia poważne przypadki przemocy i łamania praw człowieka w stosunku do muzułmanów Rohingya w Birmie/Mjanmie oraz wzywa wszystkie strony, by powstrzymały się od stosowania przemocy;
 2. składa kondolencje ofiarom przemocy i bezprawnych prześladowań w Birmie/Mjanmie;
 3. docenia działania, jakie w minionym roku podjął prezydent Thein Sein i inni reformatorzy w Birmie/Mjanmie, by przeprowadzić demokratyczne reformy; ubolewa jednak, że rząd nie zdołał ochronić mniejszości Rohingya przed zorganizowanymi aktami przemocy, i wzywa go, podobnie jak całe społeczeństwo Birmy/Mjanmy, do niezwłocznych działań na rzecz położenia kresu łamaniu praw człowieka oraz do postawienia przed sądem sprawców brutalnych ataków i innych nadużyć;
 4. apeluje do rządu Birmy/Mjanmy o zagwarantowanie, że jego siły bezpieczeństwa zrobią wszystko, co w ich mocy, by chronić muzułmanów Rohingya przed aktami przemocy; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu doniesień o udziale członków birmańskich sił bezpieczeństwa w aktach przemocy i ponawia gorący apel o przeprowadzenie z pomocą ONZ pełnego i niezależnego śledztwa w sprawie tych doniesień;
 5. podkreśla pilną potrzebę działania w celu zapobieżenia niebezpiecznej sytuacji humanitarnej, jaka grozi w Birmie/Mjanmie wszystkim wysiedleńcom, a zwłaszcza ludności Rohingya; ponawia apel do rządu Birmy/Mjanmy, aby zapewnił agendum ONZ i humanitarnym organizacjom pozarządowym, jak również dziennikarzom i dyplomatom, nieograniczony wstęp do wszystkich rejonów kraju, w tym do stanu Arakan, i zagwarantował pełny i nieograniczony dostęp do pomocy humanitarnej wszystkim społecznościom dotkniętym konfliktem i przemocą o podłożu religijnym; wzywa władze Birmy/Mjanmy, by w trybie pilnym poprawiły warunki w obozach dla przesiedlonej ludności Rohingya;
 6. apeluje do wszystkich krajów w regionie, by wypełniły swoje międzynarodowe zobowiązania dotyczące praw uchodźców, otworzyły granice dla ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya i zapewniły im przynajmniej tymczasową ochronę, a zarazem wspierały rząd Birmy/Mjanmy w poszukiwaniu długoterminowych,

RC\939905PL.doc

PE509.928v01-00 }
PE509.931v01-00 }
PE509.932v01-00 }
PE509.933v01-00 }
PE509.936v01-00 }
PE509.937v01-00 } RC1

sprawiedliwych rozwiązań eliminujących głębokie przyczyny konfliktu;

7. wzywa rząd Tajlandii, by niezwłocznie położył kres nieludzkiemu przetrzymywaniu co najmniej 1700 ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya oraz by zapewnił im dostęp do agend ONZ ds. uchodźców; ubolewa, że rząd Tajlandii nie zezwolił jak dotąd Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców na przeprowadzenie procedur ustalenia statusu uchodźcy wśród ubiegających się o azyl osób należących do mniejszości Rohingya;
8. wzywa rząd Birmy/Mjanmy, by zezwolił na utworzenie w tym kraju biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka oraz jego oddziałów w poszczególnych prowincjach z myślą o umożliwieniu odpowiedniego monitorowania stanu poszanowania praw człowieka w kraju;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydent Thein Sein złożył obietnicę, iż wszyscy sprawcy aktów przemocy będą ścigani, a także fakt, że zaangażował się on na rzecz wielokulturowego, wieloetnicznego i wielowyznaniowego społeczeństwa; wzywa prezydenta do dalszych działań na rzecz egzekwowania zasad praworządności oraz do zajęcia się głębokimi przyczynami przemocy;
10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydent Thein Sein ogłosił w dniu 4 czerwca 2013 r., iż wszyscy więźniowie polityczni w Birmie/Mjanmie zostaną uwolnieni; przypomina swoje stanowisko, iż uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, wśród których znajduje się dr Tun Aung, powinno nastąpić niezwłocznie i bezwarunkowo oraz że zwolnieniu temu powinno towarzyszyć przywrócenie im pełni praw i swobód;
11. wzywa rząd, by nadal poszukiwał trwałych rozwiązań eliminujących przyczyny napięć i wdrażał te rozwiązania, co obejmuje zajęcie się problemem statusu mniejszości Rohingya; ponawia swoje wcześniejsze apele o zmianę lub uchylenie ustawy o obywatelstwie z 1982 r., by zapewnić ludności Rohingya równy dostęp do obywatelstwa Birmy/Mjanmy, co oznacza zarówno prawa, jak i obowiązki, oraz o dostosowanie zmienionej lub zastąpionej ustawy do międzynarodowych norm w dziedzinie praw człowieka i do zobowiązań, jakie nakłada na ten kraj art. 7 Konwencji o prawach dziecka ONZ;
12. krytycznie ocenia oświadczenie, jakie wygłosił birmański minister ds. imigracji Khin Yi w dniu 11 czerwca 2013 r. , wyrażając poparcie dla przywrócenia „polityki dwojga dzieci”;
13. z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenie przywódczyni opozycji Aung San Suu Kyi, w którym zaprotestowała ona przeciwko przywróceniu „polityki dwojga” dzieci w odniesieniu do ludności Rohingya, i apeluje do rządu Birmy/Mjanmy o niezwłoczne odwołanie tych przepisów oraz innych represyjnych lub dyskryminacyjnych działań politycznych, zasad, regulacji i ustaw;
14. podkreśla znaczenie wprowadzenia zmian legislacyjnych i administracyjnych niezbędnych do zapewnienia jak najpełniejszego udziału mieszkańców Birmy/Mjanmy, w tym mniejszości, w wyborach, które odbędą się w 2014 r.;

15. wzywa wiceprzewodniczącą/ wysoką przedstawiciel do zajęcia się tą sprawą na jak najwyższym szczeblu politycznym w jej stosunkach z Birma/Mjanmą oraz innymi państwami należącymi do ASEAN;
16. przypomina, że Unia Europejska niedawno przywróciła ogólny system preferencji (GSP) dla Birmy/Mjanmy; przypomina o warunkowym charakterze tych preferencji, uzależnionych od przestrzegania podstawowych wolności i praw człowieka; wzywa Komisję do uważnego monitorowania postępów czynionych przez władze Birmy/Mjanmy w przestrzeganiu wspomnianych warunków;
17. zwraca się do Komisji, by przedkładając Parlamentowi i Radzie akt delegowany w sprawie przedłużenia systemu GSP dla Birmy/Mjanmy na okres po 31 grudnia 2013 r., dołączyła do niego sprawozdanie, w którym wykaże brak poważnych i systematycznych naruszeń zasad określonych w konwencjach wyszczególnionych w rozporządzeniu w sprawie GSP, ze szczególnym uwzględnieniem mniejszości Rohingya;
18. apeluje do Komisji, aby przed sformulowaniem wniosku w sprawie wytycznych negocjacyjnych przeprowadziła skuteczną i całościową ocenę wpływu przewidywanego dwustronnego porozumienia w sprawie inwestycji na prawa człowieka oraz aby w trakcie tego procesu szczegółowo konsultowała się z Parlamentem i ze społeczeństwem obywatelskim;
19. oczekuje, że ESDZ będzie się konsultować z Parlamentem i informować go regularnie o postępach w nawiązywaniu z Birma/Mjanmą dialogu na temat praw człowieka; zwraca się do ESDZ i do państw członkowskich o sporządzenie wykazu precyzyjnych punktów odniesienia w dziedzinie praw człowieka, na których podstawie będzie można ocenić postępy poczynione przez władze Birmy/Mjanmy w procesie reform; podkreśla, że dalszy rozwój stosunków między UE a przywódcami Birmy powinien być uzależniony od namacalnych postępów, zwłaszcza jeśli chodzi o sytuację mniejszości Rohingya;
20. apeluje o znaczny i widoczny udział społeczeństwa obywatelskiego, w tym przedstawicieli ludności Rohingya, w pracach grupy zadaniowej UE-Birma, która ma powstać w tym roku, i uważa, że działania tej grupy powinny bazować na doświadczeniach grupy zadaniowej UE-Egipt;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącej Komisji/ Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Birmy/Mjanmy, Sekretarzowi Generalnemu ASEAN, Międzyrządowej Komisji ASEAN ds. Praw Człowieka, Specjalnemu Przedstawicielowi ONZ ds. Praw Człowieka w Mjanmie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw człowieka, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentom innych państw w regionie.